

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Vasile Caraman,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de către Vasile Caraman împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea răspunsului, reexaminarea și recalcularea pensiei, cu achitarea diferenței, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-733/23
PIGD 2-22143144-01-3ra-26082024)*

Inadmisibilitatea cererii de recurs. Art. 246, alin. (2), lit. h) din Codul administrativ.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. T. Avasiloe
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Sîrbu, A. Braga, V. Negru

07 octombrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de către Vasile Caraman,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 30 septembrie 2022 Vasile Caraman a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, prin care a solicitat:

- *anularea răspunsului nr. 1796/22 din 20 septembrie 2022 privind refuzul de a reexamina și recalcula pensia pentru limita de vârstă;*
- *obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a introduce lunile martie, aprilie, mai, iunie a anului 2014 în calitate de luni contributive în stagiul de cotizare și de a calcula contribuții de asigurări sociale din fondul de retribuire a muncii, achitate de angajator la bugetul asigurărilor sociale, conform certificatului de confirmare a salariului;*
- *obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a rectifica informația din contul solicitantului privind mărimea salariului, a contribuțiilor de asigurări sociale calculate din fondul de retribuire a muncii și achitate de către angajatori la bugetul asigurărilor sociale, privind mărimea salariului achitat lui Vasile Caraman pentru următoarele luni: aprilie/mai 2007, ianuarie/februarie/martie 2008, februarie/aprilie/mai/iunie 2014, conform certificatului de confirmare a salariului;*
- *obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a recalcula pensia pentru limita de vârstă stabilită, reieșind din modificările operate și luând în considerare coeficienții cumulativi de indexare a pensiilor pentru limita de vârstă pentru perioada 1999 - 2022;*
- *încasarea din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale în beneficiul reclamantului a diferenței în sumă totală de 67 324, 46 lei pentru perioada 01 aprilie 2015-01 ianuarie 2022 la pensie pentru limita de vârstă calculată lui Vasile Caraman în conformitate cu indicii reali modificați ai pensiei;*
- *încasarea prejudiciului moral suportat în sumă de 50 000 lei;*
- *încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1 000 lei.*

2. În motivarea acțiunii depuse Vasile Caraman a indicat că, la 08 iulie 2014 a atins vârsta de pensionare prevăzută de art. 41 din Legea privind sistemul public de pensii. Acesta a menționat că a activat din anul 1970 până în anul 2014 și a acumulat un stagiul de cotizare complet în sensul prevederilor art.42 alin.(1) din Legea privind sistemul public de pensii. Ultimul loc de muncă al reclamantului a fost în cadrul ÎA „Baza de transport auto nr.1”, fiind administrator, unde a activat în perioada 1977-2014.

3. În luna octombrie 2021 s-a adresat la Casa Teritorială de Asigurări Sociale sectorul Rîșcani cu două cereri, prin care a solicitat explicații privind modalitatea de calculare a pensiei pentru limita de vârstă și prezentarea informației privind salariul achitat și stagiul total de cotizare.

4. Vasile Caraman a menționat că din conținutul răspunsului acordat de către Casa Teritorială de Asigurări Sociale sectorul Rîșcani, a aflat că, la stabilirea pensiei pentru limită de vârstă i-a fost eronat indicat salariul anual achitat pentru anii 2003-2008 și 2014. La calcularea pensiei pentru limita de vârstă Casa Teritorială de Asigurări Sociale sectorul Rîșcani a reținut următoarele sume: 18.904,44 pentru anul 2003, 32.940 pentru anul 2004, 37.665 pentru anul 2005, 37.926,67 pentru anul 2006, 46.396,12 pentru anul 2007, 53.956,31 pentru anul 2008, 6.780 pentru anul 2014, pe când, salariul real achitat solicitantului constituie: 22.442,44 pentru anul 2003, 40.727,68 pentru anul 2004, 44.813,33 pentru anul 2005, 41.126,67 pentru anul 2006, 48.850,59 pentru anul 2007, 57.706,31 pentru anul 2008, 28.800 pentru anul 2014.

5. Potrivit informației prezentate de către Casa Teritorială de Asigurări Sociale sectorul Rîșcani în anul 2014 lui Vasile Caraman i-a fost achitat salariu pentru 2 luni, în timp ce în realitate i-a fost achitat salariu pentru 6 luni – 4.800 lei pentru fiecare lună.

6. Drept urmare, reclamantul, depistând aceste erori, la 08 iulie 2022 a solicitat de la Casa Națională de Asigurări Sociale extrasul din contul personal privind mărimea salariului, a contribuțiilor de asigurări sociale calculate din fondul de retribuire a muncii și achitate de către angajatori la bugetul asigurărilor sociale de stat pe perioada 1977 – 2014, când a activat în cadrul ÎA „Baza de transport auto nr.1”.

7. Din conținutul extrasului eliberat a aflat că informația din cont nu corespunde realității. Astfel, conform extrasului din cont privind mărimea salariului, a contribuțiilor de asigurări sociale calculate din fondul de retribuire a muncii și achitate de către angajatori la bugetul asigurărilor sociale, la rubrica „Fondul retribuirii muncii” din tabelul prezentat, solicitantului i-au fost achitate următoarele sume: 4.050 pentru luna aprilie 2007, 4.050 pentru luna mai 2007, 2.800 pentru luna ianuarie 2008, 2.800 pentru luna februarie 2008, 2.800 pentru luna martie 2008, 1.920 pentru luna februarie 2014, 0,00 pentru luna aprilie 2014, 0,00 pentru luna mai 2014, 0,00 pentru luna iunie 2014, pe când, salariul real achitat solicitantului constituie: 4.150,13 pentru luna aprilie 2007, 4.200,46 pentru luna mai 2007, 4.050 pentru luna ianuarie 2008, 4.050 pentru luna februarie 2008, 4.050 pentru luna martie 2008, 1.920 pentru luna februarie 2014, 4.800 pentru luna aprilie 2014, 4.800 pentru luna mai 2014, 4.800 pentru luna iunie 2014.

8. Mai mult ca atât, reclamantul a menționat că luna martie 2014 nici nu i-a fost inclusă în contul personal al solicitantului, însă salariu achitat pentru luna martie, de asemenea constituie 4.800 lei.

9. Reclamantul a indicat că, Casa Teritorială de Asigurări Sociale sectorul Rîșcani a prezentat informația diferită referitor la suma totală a salariului achitat lui Vasile Caraman pe parcursul anilor 1999 – 2014.

10. Conform răspunsului din 29 noiembrie 2021, prin care a fost explicată modalitatea de calculare a pensiei pentru limita de vârstă și prezentată

informația privind salariul achitat și stagiul total de cotizare, la care este anexată decizia privind stabilirea pensiei pentru limita de vârstă, suma totală a salariului achitat lui Vasile Caraman pe parcursul anilor 1999 – 2014 constituie 561.484,22 lei, iar conform extrasului din cont privind mărimea salariului, a contribuțiilor de asigurări sociale calculate din fondul de retribuire a muncii și achitate de către angajator la bugetul asigurărilor sociale suma totală a salariului achitat reclamantului pe parcursul anilor 1999 – 2014 constituie 585.362, 07 lei. Pe când, suma reală a salariului achitat solicitantului pentru această perioadă constituie 612.728,02 lei.

11. Având în vedere că mărimea salariului reclamantului diferă de datele din contul privind mărimea salariului, a contribuțiilor de asigurări sociale calculate din fondul de retribuire a muncii și achitate de către angajatori la bugetul asigurărilor sociale, Casa Națională de Asigurări Sociale este obligată de a recalcula și stabili pensia pentru limita de vârstă a lui Vasile Caraman, reieșind din datele prezentate, luând în considerare coeficienții cumulativi de indexare a pensiilor pentru limita de vârstă pentru perioada 1999 – 2022 din Anexa nr. 5 la Regulamentul privind modalitatea de calculare a pensiilor și modalitatea de confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 165, din 21 martie 2017.

12. Astfel, reclamantul s-a adresat la Casa Națională de Asigurări Sociale cu cerere privind reexaminarea și recalcularea pensiei pentru limita de vârstă și rectificarea informației, însă, în pofida faptului că a prezentat toate probele care atestă faptul primirii salariului, mărimea căruia diferă de datele din contul privind mărimea salariului, cererea a fost respinsă prin răspunsul nr. 1796/22 din 20 septembrie 2022.

13. Vasile Caraman a susținut că i-a fost incorect calculată și stabilită pensia pentru limita de vârstă și timp de 9 ani a primit o sumă diminuată, astfel consideră că este în drept să pretindă la achitarea diferenței în suma totală de 67.324,46 lei pentru perioada 01 aprilie 2015 – 01 ianuarie 2022 la pensie pentru limita de vârstă calculată în conformitate cu indicii reali modificați.

14. Reclamantul a menționat că de nenumărate ori s-a adresat la reprezentanți Casei Naționale de Asigurări Sociale cu solicitările de a examina cazul privind calcularea și stabilirea incorectă a pensiei, însă nu a primit niciun răspuns adecvat în acest sens.

15. Prin urmare, a invocat că comportamentul reprezentanților Casei Naționale de Asigurări Sociale este abuziv, contrar bunei-credințe și lipsit de respect față de solicitant, iar ultimul este în drept de a pretinde la compensarea prejudiciului moral în cuantum de 50.000 lei.

16. De asemenea, având în vedere că a fost nevoit să se adreseze la un avocat pentru acordarea asistenței juridice a suportat cheltuieli în mărime de 1.000 lei, astfel a solicitat încasarea acestora.

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

17. Prin hotărârea din 20 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins acțiunea în contencios administrativ înaintată de Vasile Caraman. (f.d.78,82-84)

18. La 20 iunie 2023 Vasile Caraman a declarat apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 iunie 2023, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea reclamantului să fie admisă. (f.d. 81)

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

19. Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 06 martie 2024 a respins ca neîntemeiat apelul declarat de către Vasile Caraman, a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 iunie 2023. (f.d.121,122-131)

20. Instanța de apel, reținând prevederile art.40, art. 53 din Legea nr.156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii (în redacția legii în vigoare la 04 iulie 2014), pct. 2 al Regulamentului cu privire la modul de calculare a pensiilor de asigurări sociale de stat aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.328/2008 (în vigoare până la 24 martie 2017), art.6 din Legea a bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anii 2003 – 2007, a concluzionat că acțiunea depusă de către Vasile Caraman este neîntemeiată, deoarece indiferent de pretinsele discrepanțe între datele furnizate de Casa Națională de Asigurări Sociale și cele prezente în carnetul de muncă, prin lege a fost instituită o formulă care se aplică la caz și plafonează baza lunară de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale de stat obligatorii, care nu va depăși 3 salarii medii lunare pe economie prognozate pentru anul în curs pentru anul 2007 și 5 salarii medii lunare prognozate pe economie pentru anul în curs înmulțită la 12 pentru anul 2008.

21. Totodată, instanța de apel a reținut că la caz, s-a constatat că potrivit extrasului din cont al contribuabilului, Vasile Caraman în perioada aprilie – mai 2007 s-a aflat în concediu medical, iar sumele reflectate în extrasul din cont corespund întocmai sumelor indicate în carnetul de muncă al reclamantului, cu excluderea concediului medical. Astfel, în anul 2007 lui Vasile Caraman, având un salariu de 4.050 lei lunar, i-a fost calculat un fond de 48.600 lei, iar la sumele primite de către reclamant în lunile aprilie – mai indicate în carnetul de muncă au fost introduse inclusiv sumele de care ultimul a beneficiat pentru concediul medical. În ceea ce privește anul 2008, s-a constatat că totalul fondului retribuirii muncii reflectat în extrasul de cont la fel coincide cu cel stabilit în carnetul de muncă – 53.956,31 lei.

22. Curtea de Apel Chișinău a mai menționat că Casa Națională de Asigurări Sociale a comunicat faptul că în anul 2015, la adresarea Întreprinderii de Arendă „Baza de Transport Auto №1” ce vizează perioada martie – iunie 2014, contul personal de asigurări sociale a lui Vasile Caraman a fost modificat, iar, perioada 01.03.2014 – 30.06.2014 a fost exclusă. Decizia Casei Naționale

de Asigurări Sociale de a exclude perioada respectivă nu a fost contestată de către reclamantul Vasile Caraman.

23. Totodată, instanța de apel a reținut că prin decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Rîșcani nr. 36534 din 17 aprilie 2015 pensia reclamantului a fost reexaminată pe baza noului venit mediu lunar asigurat de 3.085,08 lei și a stagiului total de cotizare 40,4 ani, iar, cuantumul pensiei de la 01 mai 2015 fiind de 2.496,71 lei lunar, și, ca urmare a indexărilor efectuate în anii 2016 – 2022, inclusiv valorizării de la 01 octombrie 2018 pensia a fost majorată și constituie de la 01 aprilie 2022 – 5.965,57 lei lunar.

24. Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău a stabilit drept neîntemeiate pretențiile lui Vasile Caraman privind includerea în stagiul de cotizare a perioadei martie – iunie 2014, or, venitul asigurat vizualizat în extrasul din contul personal al acestuia a fost modificat însuși de către angajator, care susține că reclamantul a activat în cadrul entității respective până în luna februarie 2014.

25. Astfel, datele furnizate de angajator au fost luate în considerare de către autoritatea pârâtă, iar datele din carnetul de muncă în acest sens nu corespund cu contul personal al reclamantului, iar angajatorul în acest sens a explicat cauzele acestor neconcordanțe la acest capitol.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

26. La 16 august 2024 Vasile Caraman a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de chemare în judecată. (f.d 137-148)

27. În motivarea recursului Vasile Caraman a reiterat circumstanțele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată, menționând că hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. Totodată a indicat că circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin, instanța de fond, precum și instanța de apel nu au constatat lucrurile real existente, prin prisma tuturor probelor anexate la cererea de chemare în judecată, precum și cele anexate ulterior pe parcursul desfășurării cercetărilor judecătorești, mai mult, instanța de fond și cea de apel în hotărârea motivată nu a dat o apreciere probelor prezentate, care în esență combat integral soluția primei instanțe, or, toate probele prezentate instanței de fond și celei de apel demonstrează cu certitudine faptul că, Casa Națională de Asigurări este obligată de a reexamina și recalcula pensia pentru limita de vârstă.

28. În acest sens a relatat că nu pot fi reținute argumentele angajatorului și a Casei Naționale de Asigurări Sociale precum că recurentul a activat până în luna februarie 2014, deoarece angajatorul confirmă eliberarea salariului lui Vasile Caraman prin semnătură și stampilă, din carnetul de muncă, care confirmă că a activat până în iunie 2014.

29. Recurentul a susținut că, nu poate fi reținut argumentul instanței, cu privire la concedierea și neconfirmarea venitului asigurat, or, acesta se bazează doar pe un pretins comunicat al Casei Naționale de Asigurări Sociale, or, la caz, nu a fost emis niciun ordin cu privire la concedierea recurentului din funcția de administrator, începând cu februarie 2014.

30. Vasile Caraman a menționat că nu datele carnetului de muncă trebuie să corespundă contului personal ci invers, inițial a fost implementat carnetul de muncă drept instrument de evidență a timpului de muncă al salariaților, conturile personale au intervenit în contextul ușurării și digitalizării metodologiei de lucru al instituțiilor specializate în domeniu, erorile comise de angajator nu trebuie să se răsfrângă negativ asupra stabilirii corecte a pensiei salariaților.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art. 245 din Codul administrativ prevede următoarele:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

32. Art. 245¹ din Codul administrativ statuează că:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

33. Art. 246 alin. (1) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.”

34. Art. 246, alin. (2), lit. h) din Codul administrativ prevede că:

„Recursul se declară inadmisibil în special când este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

35. Referitor la termenul de declarare a recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată public la 06 martie 2024. Date privind comunicarea deciziei motivate recurentului Vasile Caraman la materialele dosarului lipsesc.

36. În asemenea circumstanțe completul de judecată al Curții Supreme de

Justiție consideră că, recursul depus de către Vasile Caraman la 16 august 2025 este în termen.

37. Din analiza prevederilor legale citate supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

38. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevalid al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne decizia instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

39. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

40. Din analiza recursului declarat de către Vasile Caraman, rezultă că recurentul a menționat dezacordul cu soluția adoptată, invocând temei de admisibilitate a recursului că decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinat pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă, că motivele de casare, invocate în recursul depus de către Vasile Caraman, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹, alin. (1), lit. d) din Codul administrativ, or, nu s-a constatat că decizia contestată ar fi arbitrară.

42. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează, că în acest sens noțiunea de hotărâre arbitrară ori de apreciere vădit nerezonabilă a probelor urmează a fi stabilită în coraportul dintre mai multe principii.

43. Pentru a elucida înțelesul textului „hotărâre arbitrară” din 245¹, alin. (1), lit. d) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție ține cont, inclusiv, de sensul atribuit acestei noțiuni de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, de exemplu, în cauza Bochan v. Ucraina (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea Europeană a notat că o decizie judecătorească este arbitrară dacă, în esență, nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii. Curtea Europeană consideră că o asemenea decizie reprezintă o „denegare a dreptății”. De asemenea, în cauza Balliktaş Bingöllü v. Turcia, 22 iunie 2021, § 75, Curtea Europeană a notat că se poate considera că printr-o decizie judecătorească a fost comisă o „eroare vădită” dacă instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o vreodată și că aceasta este

aptă să perturbe caracterul echitabil al procedurii.

44. Totodată, potrivit art.71, alin.(4) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative, la interpretarea actului normativ se ține cont de nota de fundamentare, care a însoțit proiectul actului normativ respectiv și de alte documente care permit identificarea voinței autorității publice care a adoptat, a aprobat sau a emis actul normativ.

45. Noțiunea de „hotărâre arbitrară” este definită prin raportare la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și la explicațiile din nota informativă a Legii nr. 246/2023. O hotărâre este considerată arbitrară atunci când nu are nicio bază juridică în dreptul intern, nu stabilește legătura între faptele cauzei, legea aplicabilă și soluția adoptată sau este rezultatul unei erori de fapt ori de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o. De asemenea, intră în această categorie hotărârile pronunțate cu bună știință contrar legii, în special în cazul normelor imperative care nu oferă judecătorului marjă de apreciere. Arbitrarietatea presupune o încălcare evidentă și gravă a legalității, iar nu o simplă eroare de judecată. În astfel de cazuri, hotărârea reprezintă o denegare a justiției și afectează fundamental echitatea procedurii

46. Din textul recursului nu constată în mod univoc vreun argument care ar justifica constatarea că hotărârile contestate ar fi emise contrar normelor imperative aplicabile speței, precum și nici instanța de recurs nu a stabilit din textele hotărârilor contestate, raportate la circumstanțele cauzei.

47. Subsidiar, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” se referă la aprecierea probatoriului. Pentru admiterea unui recurs în baza acestei sintagme este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: a) hotărârea să se bazeze pe o apreciere eronată a probelor; b) aprecierea să fie vădit nerezonabilă; c) hotărârea contestată se bazează în mod determinant pe această apreciere.

48. Prin urmare, nu orice eroare în aprecierea probelor poate duce la admiterea recursului în temeiul 245¹, alin. (1), lit. d) din Codul administrativ adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional. De asemenea, această eroare trebuie să fie determinantă pentru soluția din hotărârea contestată. Îi revine recurentului obligația să convingă instanța de recurs că aceste elemente sunt întrunite.

49. La caz, decizia Curții de Apel Chișinău nu poate fi considerată arbitrară, întrucât a fost adoptată în baza probelor administrate în dosar și a unei interpretări conforme a normelor juridice aplicabile, deci recurentul a invocat în mod declarativ caracterul arbitrar al deciziei, însă nu a prezentat argumente concrete sau probe care să susțină această afirmație.

50. În context completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

51. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului lui Vasile Caraman la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

52. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

53. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

54. În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul declarat de către Vasile Caraman.

55. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și 246, alin. (2), lit. h) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de către Vasile Caraman.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat